

линовић (народне умотворине). Чланак о штампи Јужне Србије дао је Петар Митропан, а Свет. К. Марковић и Јаков Ивановић чланак о школству Јужне Србије од 1912—1937 г. Од интереса су још чланци Ферида Ф. Бајрама *Административна подела Турске од 1912 године*, Јевте Николића *Управне власи*, особито део о управи пре ослобођења и Трајана Живковића *Судство у ширској царевини до 1912 године*.

М. Пурковић

Зборник лингвистичких и филолошких расправа А. Белићу о четрдесетогодишњици његова научног рада посвећују његови пријатељи и ученици. Београд 1937, 8°, XXXIII, 472.

Ученици, пријатељи и поштоваоци професора Александра Белића обележили су о четрдесетогодишњици његова научна рада овај значајан датум издавши у знак заслуженог признања садржином особито богат зборник лингвистичких и филолошких расправа, са великим бројем прилога страних и домаћих научника.

После исцрпне библиографије радова професора Белића (1897—1937) која речито казује о успешном стваралаштву следи шездесетак лингвистичких и филолошких расправа и чланака. Међу њима их има и таквих чији резултати и погледи интересују и југословенског историчара.

Ђовани Алесио у прилогу *Il nome di Ragusa* (61—71) поново анализира етимон Константина Порфирогенита и мишљења П. Скока и одлучује се да је „Ragusa città della rupa“ — „град хридине“, на стени (*rau/*lau). — Васиљ Поповић објављује у чланку *Гарашанин и Вук* (115—117) једно занимљиво писмо Илије Гарашанина начелнику Херкаловићу о Вуку поводом забране II издања Вукова Рјечника. Гарашанин се својски заузимао за Вука осуђујући забрану. — За односе пољско југословенске занимљив је чланак Франа Илеша *Jedan jugoslovenski poznavalac poljskog pesnika Vincencija Pola* (1807—1872), (121—128) у коме је приказан мало познат хрватски књижевник Јаков Коларић. — Драг. Костић, *Име једне неманићке принцезе*, (155—163) са „Лозе Немањића“ настоји да одгонене непознато име сестре краљева Драгутина и Милутина, а кћери краља Уроша, које је име било досад разноврсно читано као Брнча или Прњача. Костић даје разне могуће етимоне и анализира их, и узима као највероватнију претпоставку имена Berenice. — Веселин Чајкановић доноси читаву инструктивну студију *De nminibus apud Serbos coniugalibus*, (165—181) у којој расправља о старим божанствима која суделују при венчању. — Особито је значајан прилог В. Ћоровића *Ошкуд име Врчин* (233—234) где на саме две странице поставља проблем и даје апсолутно тачно решење, доказујући етимолошки, да име села Врчина потиче од светишта Deae Orciae sacrum које је иначе историски документовано на латинском натпису, нађеном на Авали, (CIL — Mommsen) испод које се налази данашњи Врчин. — Владимир Мошин, *Белешке о хиландарском праксику*, (251—262) говори о